

påstanden om, at det er de arbejdsløse, der er årsagen til alle problemerne.

Den anden del af forslaget er de administrative stramninger, som bygger på udokumenterede påstande om problemer. De administrative stramninger har måske ét positivt element: Det er de utrolig mange, der skal ansættes i Arbejdsdirektoratet for at foretage kontrollen; men det er nu ikke lige den form for beskæftigelse, jeg sætter størst pris på.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil så nødig starte en større diskussion med et af forligspartierne, Det Konservative Folkeparti, men jeg vil nu alligevel sige, at det undrede mig meget, at fru Pia Christmas-Møller tilsyneladende havde så svært ved at glæde sig over, at ledigheden rent faktisk går ned.

Jeg synes under alle omstændigheder, at Det Konservative Folkeparti har valgt rigtigt ved at gå ind i forhandlingerne, ved at tage medansvar for finansloven, for dermed kan man også i fællesskab glæde sig over fælles resultater det næste års tid.

Så vil jeg også godt sige, at jeg er enig med fru Pia Christmas-Møller i, at der er klare forbedringer i den opstramning, vi foretager. Der er klart en forbedring i indsatsen for de langtidsledige, som jeg hele tiden har syntes var for beskeden. Jeg har syntes, at det har været en alt, alt for svag prioritering, som arbejdsmarkedsrådene har foretaget, når de har truffet beslutninger om, hvordan indsatsen for de langtidsledige skulle løftes.

Jeg synes bestemt også, der er forbedringer i, at vi gør op med det, man kan kalde karruseljobbene, svingdørjobbene, de job, der har et halvt års varighed. Nu siger vi, at for dem, der er langtidsledige, skal der en meget mere massiv indsats til. Det gælder både kvalitetssiden og omfangssiden, når det drejer sig om, hvor mange timer der skal være beskæftigelse, og hvor lange perioder det skal være. I stedet for seks måneders særligt tilrettelagte jobtræningsforløb er der altså tale om tilbud af to års varighed.

Jeg synes også, at det er en kolossal forbedring, at vi nu starter med at omdefinere tilskudsjob til almindeligt arbejde. Som et nyt arbejdsmarkedspolitisk redskab kan arbejdsmarkedsrådene, hvis de kan blive enige med kommunerne, med arbejdsformidlingen og med dem, der måske skal have noget uddannelse, inden for ældreomsorgen oprette helt almindelige stillinger med overenskomstmæssig løn. Det er

noget nyt i arbejdsmarkedsreformen, vi nu får ind, det er et nyt redskab, og det er et redskab, hvor vi langsomt, men forhåbentlig også sikkert i årene fremover kan konvertere tilskudsjob til almindelige job, og det synes vi er dejligt.

Så til hr. Aage Frandsen, som siger, at hvis nu den tidligere regering havde lagt op til stramninger, så havde vi nok protesteret. Det tror jeg egentlig ikke, ikke i en tid, hvor beskæftigelsen går opad, og heller ikke, hvis der havde været det samme grundlag i rådighedsbekendtgørelsen, som der er nu.

Tidligere var det den ledige, der skulle løfte bevisbyrden om, hvorvidt den ledige nu var til rådighed for arbejdsmarkedet, og det skulle man gøre ved to gange om året at stille til en rådighedssamtale – systematiske rådighedssamtaler, som var forhadte af de ledige og af a-kasserne. Og så skulle man i sin dokumentation vise, at man havde skrevet et hav af jobansøgninger, og at man havde fået næsten tilsvarende med afslag. Det er afskaffet, det er væk.

Nu er det arbejdsmarkedsmyndighederne, der skal løfte bevisbyrden. Nu er det arbejdsmarkedsmyndighederne, der skal give de ledige nogle tilbud, der har relevans i forhold til det, den ledige kan, og i forhold til arbejdsmarkedet, og det vil sige, om det er et tilbud, der kan føre den ledige tilbage til arbejdsmarkedet igen. Kun, hvis den ledige optræder på en måde, som måske viser, at den ledige ikke har særlig meget lyst til det, skal man sige: Så skal vi have en rådighedssamtale.

Så lige præcis fordi hele filosofien er, at man har flyttet bevisbyrden fra de ledige til arbejdsmarkedsmyndighederne, kan man ikke sammenligne de to situationer: Hvordan Socialdemokratiet ville have reageret på opstramninger på det gamle grundlag, og hvordan Socialdemokratiet vil reagere på det nye grundlag.

Jeg synes ikke, at der er nogen problemer i at stramme op. Og når jeg ikke synes det, er det, fordi det for det første er beskeden opstramninger, som ikke ret mange vil mærke i nærværdig grad, når beskæftigelsen går opad. Og for det andet går stramningerne først og fremmest på de administrative procedurer, og det mærker brugerne jo ikke.

Vi taler om stramninger i to konkrete situationer. For det første er referencerammen for, i hvor lang en periode man kan sige nej til to job, ført tilbage til det, der var gældende før den 1. januar 1994.

Det andet er, at karantænen skal være effek-